

ANGL-FRANCOSKA MORSKA BITKA

Francozi pri Oranu zavrnilo zahtevo za predajo . . . Bomba na Razstavi

Velike francoske izgube

Winston Churchill opravičuje postopanje angl. admirala

S solzami v očeh, dušec svojo ginjenost, kot bi priznaval velik zločin, da je brat umoril brata, je angleški ministrski predsednik Winston Churchill večeraj v poslanski zbornici povedal, da je Anglija v sredo zaslegla ali pa uničila vojno brodovje svoje prejšnje zaveznice — Francije.

Po letu 1805, ko je admiral Nelson uničil francosko in špansko brodovje pri Trafalgarju, je to največja angleška zmaga na morju.

Bitka je razdeljena v tri dele:

1. V pristaniščih v Angliji in na Škotskem so se angleški mornarji polastili dveh starih francoskih bojnih ladij, dveh lahkih križark, več podmornic, med njimi največje podmornice na svetu Sourcef, 8 rušilec in okoli 200 pomožnih ladij.

2. V Aleksandriji v Egiptu je francoski admiral sprejel angleške pogoje ter je svoje bojne ladje predal Angležem ter so kmalu nato skupno z angleškimi ladjami odbile italjanski zračni napad.

3. Ob rdečih skalah pri Jebel Murjajo, nedaleč od Orana v Alžiru, so angleške vojne ladje v strahoviti pomorski bitki potopile eno francosko matično ladjo za aeroplane, eno oklopnico, dva rušilca, hudo poškodovale dve veliki oklopnici in eno bojno ladjo.

Bitka je trajala eno uro in 27 minut. Angleži pravijo, da sta bila ranjena samo dva mornarja. Kako velike so bile francoske izgube, ni bilo naznanjeno, toda morajo biti velike, kajti na potopljenih ladjah je bilo okoli 5000 častnikov in mornarjev.

Angleški admiral je stavil tri-pogoje

Dogodki, ki so dovedli do te bitke, so ravno tako dramatični, kot bitka sama. Poveljnik angleškega brodovja admiral sir James Somerville je po brežičnem brzopletu francoskega poveljnika admirala Marcel-Bruno Gensoula stavil tri pogoje:

1. Vozite z nami in se skupno borimo do zmage proti Nemcem in Italjanom.

2. Vozite z zmanjšano posadko pod našim vodstvom v kako angleško pristanišče. — Mornarji bodo na željo v naj krajšem času prepeljani domov.

3. Ali pa peljite z angleškimi ladjami v kako francosko pristanišče v Zapadni Indiji, n. pr. Martinique, ali pa v Zdr. države, kje bodo ladje do konca vojne internirane.

"Ako zavrnete te pogoje," končuje ultimatum, "vas moram z največjim obžalovanjem prositi, da svoje ladje potopite v šestih urah. Slednjič pa, ako vse to zavrnete, tedaj imam povelje svoje kraljeve vlade, da se poslužim katerekoli sile, da prepričam, da bi vaše ladje padle v nemške ali italjanske roke."

Admiral Gensoul je te pogoje odločno zavrnil, nato pa so pričeli govoriti topovi.

Churchill opravičuje

Za to postopanje je Churchill prevzel za sebe in za svojo vlado popolno odgovornost. "Sodbo o našem postopanju v popolnem zaupanju prepu-

stim parlamentu; prepustim jo narodu; prepustim jo Združenim državam Ameriškim; prepustim jo zgodovini," je skoval Churchill.

Predsednikov vrtnar umrl

V Washingtonu je umrl 65 letni Patrick McKenna, ki je vršil v Beli hiši 37 let službo vrtnarja. Bil je dober znanec diplomatov, državnikov in politikov.

LaGuardia zahteva panameriško armado

Ko so v ponedeljek praznovali na newyorški Svetovni razstavi Kanadski dan, je imel newyorški župan La Guardia daljši govor, v katerem se je zavzemal za ustanovitev vseameriške armade, mornarice in zračne sile. Župan upa, da bo kmalu ustanovljena učilnica za izobrazbo častnikov take armade.

Ni bi ne napravilo na evropske diktatorje večjega vtisa, — je vzkliknil, — kakor armada, v kateri bi služili vojaki vseh ameriških držav.

Omenil je tudi dogodke v Evropi ter iskreno prijateljstvo, ki vlada med Združenimi državami in Kanado.

V imenu Kanade je govoril kanadski trgovski minister J. A. Mackinnes.

Bivši angleški kralj na Španskem

Bivši angleški kralj, ki ima sedaj naslov vojvode Windsorskega, in njegova žena sta dospela na Špansko ter sta bila gosta Miguela Prima de Rivera, okrajnega načelnika "falange" (fašistične stranke). De Rivera je sin diktatorja, ki je vladal Španski ob času kralja Alfonza.

Delavske vesti:

Preprečena mornariška stavka

Dne 1. julija je bila v zadnjem hipu preprečena stavka, ki jo je proglasila zveza ladijskih kuharjev in stewardov (CIO) na zapadni obali. V sled posredovanja zveznega posredovalca je bilo sklenjeno 72 urno premirje.

Stavka je bila proglašena po brezuspešnih, devet mesecev trajajočih pogajanjih. Odobrila jo je Maritime Federation of the Pacific, najmočnejša unija zapadno od Missisipija. Če bi zastavkalo 5000 kuharjev in stewardov, bi bilo prizadetih 175 ladij ter 20.000 mornariških in pristaniških delavcev. Stavka bi se ne tikala ladij, ki so last tujemskih družb, kompanij, ki poslujejo po pogodbi, tikajoči se vzhodne obali, ter tovornih parnikov, ki prevažajo les.

Slo je za vprašanje, kdo bo kontroliral prostore, v katerih najemajo delavce. Zaradi tega vprašanja sta izbruhnila že dve stavki in sicer leta 1934 in 1937, ki sta popolnoma ohromili paroplovbo ob zapadni obali.

Po sedanjem sistemu se nezaposleni unijski člani registrirajo v posebni dvorani. Ko je kakšno mesto izprazneno, dobi delo tisti, ki je prvi na seznamu. Registracijo kontrolirajo unijski možje, ki pravijo:

— Mi ne gledamo ne na narodnost ne na barvo. Prvi dobi delo tisti, ki je najdalje brez dela. Če bi gospodarji kontrolirali sezname nezaposlenih in najemali delavce bi ne dobil dela noben črnc ali Melikanec. Mi ne sprejemamo nobene podkupnine in nobene nagrade, dočim bi zastopniki parobrodskih družb uvedli takozvani "kickback", to se pravi, da bi zaposlili le tistega, ki bi jim "mazal".

Francoska vlada prelomila diplomatske zveze z Anglijo

WEAF radio postaja je danes dopoldne naznanila, da je maršal Henri Philippe Petain prekinil diplomatske zveze z Anglijo ter je odpoklical poslanika iz Londona. Francija bo najbrže tudi dosedanji svoji zaveznici napovedala vojno in se bo proti njej bojevala na strani Nemčije.

Unija zahteva tudi osemurni delovnik, s čemer se gospodarji nikakor ne strinjajo. Prejšnji teden je unija brozjavno pozvala vse californijske, oregonske in washingtonske kongresnike, in senatorje, naj ji pomagajo obnoviti pogodbo.

\$10,000 zaostale plače

Tisoč članov AFL unije hotelskih uslužbencev bo dobilo deset tisoč dolarjev zaostale plače. V sled prizadevanj posredovalne oblasti so jim gospodarji povišali plačo za pet odstotkov. Višje plače jim morajo plačati za vse tedne po 1. marcu tekočega leta.

Poprava cest

Poslujoči WPA administrator C. F. Robinson poroča, da bodo WPA delavci v kratkem popravili 14 milj cest v Brooklyn, N. Y. Za to delo je bilo določenih \$1,400,000.

Unija toži časnika

Vsako nedeljo zvečer govori po radio znani newyorški časnika Walter Winchell. — Zadnji čas je vzel prav posebno na piko "peto kolono". — Dne 9. junija je rekel: — Vladni uradniki imajo dokaze, da ima National Maritime unija na ameriških ladjah večje število komunistov. Ti komunisti imajo pri sebi živo srebro in zdrobljeno steklo, s katerim nameravajo poškodovati stroje na parnikih.

William E. Standard, odvetnik National Maritime Union, je vložil tožbo proti Winchell in National Broadcasting Co. ter rekel: — Člani UMW so se smejali, dokler jih je Winchell psoval s komunisti, zdaj je postal stvar precej resna. Pomorščaku ne morete storiti hujskega kot če mu rečete, da namerava poškodovati svojo ladjo. Unija je marsikaj potrpela, tega pa ne bo.

Praznovanje važne zmage

1. julija se je vršilo v newyorškem hotelu Rooseveltovo pomembno slavlje. Minila so namreč štiri leta, odkar so bolničarke in služabniki po newyor-

Maršal Petain je tudi preostalim francoskim bojnim ladjam, ki so se nahajale v francoskih pristaniščih, in ladjam, ki so ušle iz pomorske bitke pri Oranu, naročil, da streljajo na vsako angleško trgovsko ali bojno ladjo, ki bi se približala francoskemu obrežju na 12 milj.

skih mestnih bolnišnicah izvajali osemurni delovnik. Vsi so člani State, County and Municipal Workers of America (CIO). Med povabljeni gosti je bil tudi newyorški župan La Guardia.

Požar v tovarni za klobuke

Požar in eksplozija sta uničila tovarno Beebe Hat Co. v Elizabeth, N. J. Lastnik Brokaw je prižgal plinovo peč in odšel v sosednji restavrant pit kavo. Medtem je nastala eksplozija.

Bivši časnika izgubil delo pri WPA

V Detroitu je Harold G. Hartley izgubil delo pri WPA., ker ni hotel pod prisego izjaviti, če je bil kdaj član komunistične stranke ali ne. Hartley je bil svoječasno uslužben pri nekem komunističnem listu.

Nedavno je bilo odrejeno, da ne sme biti pri WPA zaposlen noben komunist ali nacij.

Hartley je podal zapriseženo izjavo, v kateri pravi: — Pridružujem si pravico pripadati katerikoli politični stranki, bodisi republikanski, komunistični ali demokratski.

Državni WPA administrator A. E. Larned je pa rekel: — Naša naloga ni doganjati, če je komunistična stranka postavna ali ne. Naša naloga je le odslužiti iz WPA vse komuniste in nacije.

Abesinci pomagajo Angležem

V Kairo je dospelo poročilo, da so se razna abesinska plemena združila in je njihov cilj boriti se proti Italijanom. Poveljuje jim Ras Banba Aragi, kateremu Italijani že več let zamažajo priti do živnega. Vstajski Abesinci so pred sedanjim vojno ponovno prisili Angleže, naj jih oskrbe z orožjem in municijo, toda njihove tozadevne prošnje so bile zavrnjene. Abesinci so vsled tega napadali italijanske transporte ter jim jemali municijo, živež in druge potrebščine. Vbodoče jim tega ne bo treba, kajti Anglija jim bo dala vse, kar bodo potrebovali.

Včeraj, 4. julija, so v kotu Angleškega paviljona našli kovčeg, ki se je paznikom zdel sumljiv. Paznik je najdbo naznanil ravnatelju, ki je o tem obvestil policijo.

Takoj sta prišla detektiva Joseph J. Lynch in Ferdinand A. Socha, ki sta tokaj spoznala, da imata opraviti z bombom. Kovčeg sta nesla iz paviljona ter ga postavila na tla med Poljskim paviljonom in Gardens on Parade. Medtem je prišlo še več detektivov, ki so stali nekoliko oddaljeni. Detektiv Morlach je v kovčegu vrezal dva inča široko luknjo, skozi katero je videl kos dinamita. Morlach naglo steče k policijskemu komisarju Sullivanu, da mu sporoči, kaj je videl. Svojega poročila pa še ni skonečal, ko nastane strahovit pok. V svojo grozo so okoli stoječi detektivji videli do nepoznanja razmesarjeni trupli detektivov Lyncha in Soche. Poleg njih pa so se valjali še drugi.

Socha in Lynch sta bila na mestu mrtva, ranjeni pa so bili detektivji William J. Federer, Joseph Gallagher, Martin J. Schuchman in Emil Vyskocil.

Parnik z ujetniki torpediran

Iz Londona prihaja poročilo, ki pravi, da je bil parnik Arandora Star, ki je bil na potu v Kanado z nemškimi in italjanskimi vojnimi ujetniki, torpediran ob severozapadni obali Irske ter se je v nekaj minutah potopil.

Parnik je peljal 1640 nemških in italjanskih ujetnikov ter je imel 300 mož posadke in 200 angleških vojakov za stražo.

Ujetniki so bili večinoma nemški in italjanski trgovci, ki so imeli svoje trgovine na raznih krajih Anglije, pa so bili ob izbruhu vojne poslani v ujetniška taborišča, sedaj pa jih je vlada hotela prepeljati v Kanado, ker se je bala, da bi se pridružili nemškim napadalnim vojakom, kadar bi se spustili na angleška tla.

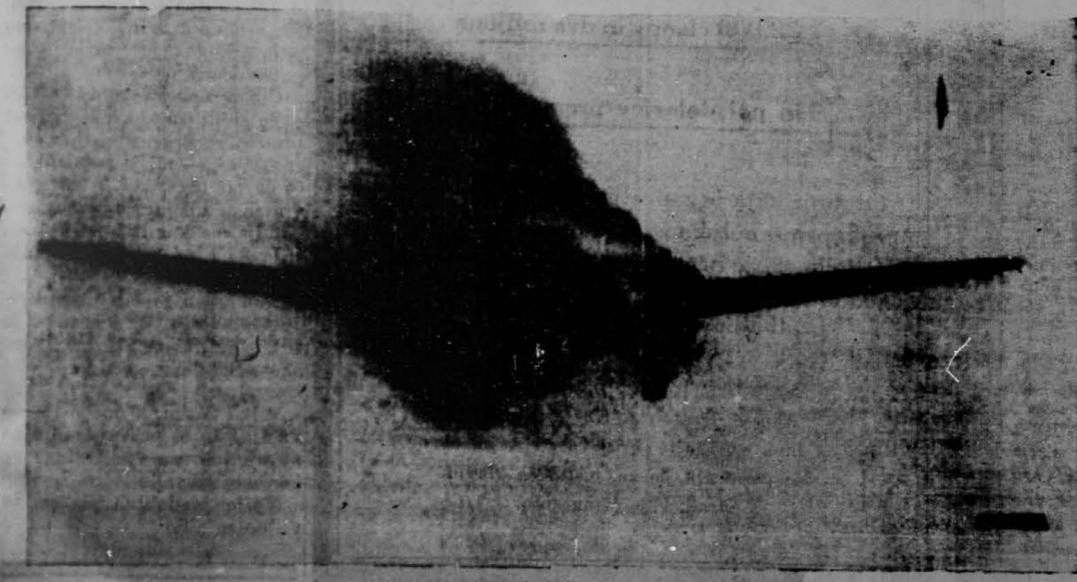
Vseh skupaj je utonilo 1069. Angleški mornarji, ki so bili rešeni, popisujejo pretresljive prizore ob času, ko se je parnik potapljal.

Ujetniki so večinoma spali v dolnjih prostorih parnika, bilo je namreč v jutranjem mraku, ko je torpedo nemške podmornice zadel parnik, ki se je stresel od enega konca do drugega.

Ujetniki so pridrveli na krov in tedaj se je pričel boj na življenje in smrt. Nemci so se prerivali, suvali in topli z rokami kot divjaki. Marsikateri Nemec je z železnim drogom

(Nadaljevanje na 2. str.)

NEMŠKI BOMBNIK UNIČEN NAD ANGLIJO

Nemški bombnik, ki je priletel nad Anglijo in pričel metati bombe, so protizračni topovi izstrelili, tako da je v plamenih tresčil na tla in je bila tudi ubita njegova posadka.

"GLAS NARODA"
(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation).
Frank S. Hansen, President; J. Lajbela, Sec. - Place of business of the corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

47th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Sundays and holidays. - Subscription Yearly \$6.-, Advertisement on Agreement.

En celo leto vsake list za Ameriko in Kanado \$6.-; za pol leta \$3.-; za štiri leta \$21.- - Za New York za celo leto \$7.-; za pol leta \$3.50. Za inostranstvo za celo leto \$7.-; za pol leta \$3.50.

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJE IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-1243

RUSIJA IN BALKAN

Ruski vpad v Besarabijo in severni del Bukovine se kaj lahko rasvije v pravo balkansko vojno. Romunska se je po svetovni vojni zelo povečala na stroške Madžarske in Bolgarske. Pri razkosanju Romunske bosta tudi Madžarska in Bolgarska zahtevali svoj delež, če ga bosta mogli, seveda, kajti vprašanje je, kako dolgo bosta ti dve državi še na evropskem zemljevidu.

Da je rdeča armada vdrla v Romunsko z vednostjo in odobrenjem Nemčije in Italije, je jasno. Ne ve se pa, če niso šli Rusi dalje, kot je bilo v Berlinu in Rimu določeno.

Spočetka je bilo rečeno, da se je Rusija polastila Romunskega ozemlja brez boja, pozneje se je pa zvedelo, da je padlo najmanj šeststo vojakov v krvavi borbi v Besarabiji.

Velike važnosti je tudi poročilo, da je Rusija prosila Turčijo za dovoljenje sodelovati pri obrambi Dardanelške ožine.

Čarška Rusija je več kot sto let intrigirala in se borila za kontrolo Dardanel, toda brez uspeha.

Nekdanji sovražnici, Turčija in Rusija, sta danes zaveznici, vsled česar se lahko govori o tesnem sodelovanju med Moskvo in Ankaro.

Zanimivo bo opazovati posledice te najnovejše ruske poteze. Turčija, ki je do padca Pariza vztrezala zavzenikom, ina zdaj enega samega partnerja - Sovjetsko unijo.

Po mnenju nekaterih so presenetljivi uspehi Hitlerjeve bliskovite vojne tako preplašili Stalina, da je napadel Finsko in okupiral tri baltičke republike, da se zaščiti prot svojih sosedih. V tem slučaju bi bila zahteva po kontroli nad Dardanelami udarec proti diktatorskim silam.

Drugi pa zatrjujejo (kar je tudi precej verjetno) da je postala Rusija spet voljno orodje Nemčije in Italije.

Italija hoče imeti besedo glede Dardanel. Turčija bi s svojo odpornostjo izvala napad močne italijanske mornarice, ki je zasidrana v tamkajšnji bližini. S tem da je poklicala Rusijo na pomoč, se je iznebila vse odgovornosti.

HITLERJEV MIR

Vsakemu Hitlerjevemu vojnemu pohodu sledi Hitlerjev mir, s katerim se zdaj seznanja nesrečna Francija.

Po okupaciji Avstrije so govorili ljudje: - Štoril je veliko napako. Revolucija ga bo strmoglavila in pokopala!

Tako so govorili po zavzetju Čehoslovaške, Poljske, Holandske in Belgije. Toda revolucije ni bilo. In o revoluciji ne govori nihče zdaj, ko podreja Hitler 42 milijonov Francozov najstrožjim odredbam.

Hitlerjev mir ima različne oblike: aneksija, protektorat, okupacija.

Vse je odvisno od odpora, ki naleti nanj Hitler tekom zavojevanja. Najlažje je tistemu, kateri se mu vda brez boja in odpora.

Danski kralj sme neovirano jahati oziroma hoditi po kodaških ulicah. Belgijskemu kralju, ki se je nekoliko upiral, je težje, toda krono je še vedno obdržal. Na Holandskem in Norveškem, ki sta se branili, je danes obsedno stanje.

Avstrija, Memel, Sudeti, Gdansk, koridor in drugi deli zapadne Poljske so bili enostavno anektirani pod geslom: - Nemci se morajo pridružiti svoji domovini.

Na Češkem, Moravskem, Slovaškem in Poljskem prebivajo Slovani, ki so po Hitlerjevem mnenju prenikotni, da bi bili vključeni v nemško državo.

Slovaki so Hitlerja navdušeno pozdravili, zakar jih je nagradil z nekakšno samovlado.

Čehi so Hitlerja sovražili, borili se pa niso proti njemu. Dal jim je protektorata barona von Neuratha, ki je "svetovalec" krajevnih vlade.

Poljaki so Hitlerja sovražili in se borili proti njemu, zato pa tudi temu primerno z njimi ravna.

Tak je torej Hitlerjev mir, življenja v tem miru bi pa nihče niti pesu ne privoščil.

Parnik z ujemniki torpediran

(Nadaljevanje s 1. str.)

vdanih kakšnega Italijana po glavi ga ubil. Nek angleški mornar pripoveduje, da se je na rešilo: živ, po kateri naj bi spustili rošilne čolne, teple 300 nemških in italijanskih ujemnikov. Najbolj žalostno pri tem je, da je bilo v tem pretepu starih tudi nekaj angleških mornarjev; ki se hoteli pomagati. Ujemnikom in ki so spustili rošilne čolne v morje. Ko se je parnik pogrezal, je stal kapitan s nekaterimi svo-

jimi častniki na poveljniškem mostiču in marsikateri izmed njih je utonil.

Ko so bili v rešilnih čolnih drugi pa so se držali desk, ki jih je razstrelba vrgla s parnika, kaksi dve uri, je priletel nek angleški aeroplan in tedaj so vedeli, da ho pomoč kmalu prila. Čez nekaj ur je prišel nek angleški parnik, ki je postal nesrečneže iz vode.

Iz Slovenije

NESREČNA SMRT PRI CERKVENEM ZVONIKU.

Iz Rake poročajo: - V naši župniji so pred kratkim uvedli zbirko darov za novi zvon, ki bi že v kratkem moral prispeti. Zato so te dni še ostale tri zvonove odmontirali in napravili novo ogrodje za vse štiri zvonove. Poleg večjega števila delavcev je bil zaposlen ključavničar France Nerat iz Rake. Ko je svoje delo opravil, je rekel ostalim delavcem, da gre naravnost domov. Odsel je iz cerkvenega stolpa. V trenutku, ko je stopil iz cerkve in zavil mimo zidu, pa je eden izmed delavcev vrgel star hrastov tram iz zvonika na tla. V tistem usodnem trenutku je ravno bil spodaj France Nerat in mu je tram priletel na glavo. Pri priči je bil mrtev. Okoličani bridko obžalujejo na tako usoden in žalosten način premislelega pokojnika, ki je bil daleč na okrog znan kot priden in vesten delavec. Bil je skrben oče svojim številnim otrokom, ki jih je vse vzgojil v narodno zavednem duhu. Med njimi je eden v policijski službi v Ljubljani, drugi pa v orožniški službi.

ŽRTEV ELEKTRIKE.

Dne 6. maja se je pripetila v Slovenski Bistrici usodna nesreča, ki je terjala življenje mladega pomožnega delavca. Pri zidarskih delih v neki tamonjski tvornici je bil zaposlen 25-letni pomožni delavec Štefan Pongradič. Po nesrečnem naključju je med delom prišel v stik z električno žico, na kateri je obvisel. Ko so videli njegovi tovariši, kaj se je zgodilo, so takoj odklopili tok, da bi Pangradiču rešili življenje. Toda bilo je prepozno. Ko so Pangradiča sneli z električne žice, je bil že mrtev. Njegove roke so bile popolnoma ožgane.

SLEPEC IN NJEGOVA VODNICA UTONILA.

V Spodnji Ležnici so našli v potoku Ložnica mrtvega slepega berača Alojza Laha iz Cigonice. Pogrešali pa so njegovo spremljevalko, Lahovo mачeho, 65 letno Marijo Lah. Slepec in njegova spremljevalka sta bila dne 3. maja v Sp. Ležnici, odkoder sta se nekoliko vinjena napotila v temi proti domu. Naslednje jutro so našli Alojza Laha utopljenega v Ložnici, njegove spremljevalke pa ni bilo nikjer. Pozneje pa je našla Terezija Bernik drva v grmovju pri potoku Lož-

nici. Pri tem je zagledala v vodi, kakih 100 metrov nižje žensko utopljenko, katero so spravili na suho ter spoznali v njej pogrešano Marijo Lah. Padla je skupaj s svojim pastorkom v naraslo vodo in utonila.

NA MEJI OBSTRELJEN TIHOTAPEC.

Na Olševi nad Črno se je pripetila tihotapska žaloigra, ki bi bila skoraj-stala življenje mladega, 27-letnega drznega tihotapeca Lovra Šoparja iz Solčave. Šopar je prihajal v družbi nekakega dalmatinskega krošnarja težko oprtan z nahrbtnikom iz Nemčije čez mejo, pa je naletel tik meje na zasedo graničarja, ki je oba tihotapeca pozval, da obstaneta. Namesto da bi obstala, pa sta se obrnila ter začela bežati nazaj proti nemški meji. Stražnik je dvakrat ustrelil v zrak, v tretje pa je pomeril ter zadel Šoparja, ki je po strelni padel, dočim je drugi tihotapec pobegnil. Šopar je bil zadet v nogo nad kolonom ter mu je kroglja prebila samo meso. Prepeljali so ga v bolnišnico.

"AVSTRILJSKI JOŽE" POBEGNIL IZ ZAPOROV.

Iz zaporov kamniškega okrajnega sodišča je te dni nezvit način pobegnil 38-letni znani vlačugar Jože Preklet, ki je doma iz Stranj pri Kamniku in je v kamniškem kotu znan po imenu "Avstrijski Jože". Možakar je srednje postave, podolgovatega obraza, suh in temne polti. Preklet je precej nevaren in nasilen človek.

SMRTNA KOSA.

V Borovnici je umrla Angela Majaron, roj. Turšič, soproga veleposestnika in industrijalca. Pokopali so jo dne 3. maja.

TRAGIČNA SMRT MIČNEGA DEKLETA.

Pri nekem posestniku v Savinjskem pri Mejšperku, se je zbralo več fantov in deklet, da se poslova od domačega sina, ki je odhajal k vojakom. Med zadnjimi gosti je prišel tudi konjač Vincent Gajsi, ki je imel s seboj nabito puško. Prislomil jo je k peči. Pri odhodu je pozval svojega brata Ludvíka, naj mu prinese puško. Ta je bratu hotel ustreči, med tem pa je pristopila posestnikova hči Pavla Krapšetova ter si brez premisleka nastavila na vrat cev puške in šaljivo pozvala Ludvíka, naj jo ustrelí.

PESMARICA "Glasbene Matice" Uredil dr. Josip Cerin Stane samo \$2.-

Te je najboljša zbirka slovenskih pesmi za slovenski zbor. Pesmarica vsebuje 103 pesmi. - Dobite jo v Knjižarni Slovenie Publishing Co., 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Mladenič, ki je bil zaradi pijače dobro razpoložen, je brez miselnosti sprožil petelina. V splošno zaprepuščenje je odjeknil strel. Dekle se je zgrudilo s prestreljenim vratom in v nekaj minutah izdihnilo. Zadevo preiskujejo orožniki.

VILE IN KOL.

Med drugimi ranjenci so na kirurškem oddelku v ljubljanski bolnišnici tudi dva, ki sta postala žrtvi običajnega tepeža po slovenskih vaseh. Iz Strug pri Dobropoljah so pripeljali 32 letnega posestnika vega sina Franceta Leknerja, ki ga je nekdo udaril s kolom po glavi in ga hudo poškodoval po očeh. Iz Jarš v ježenski občini pa je moral v bolnišnico 46 letni posestnik Ivan Novak, ki sta ga napadla dva njegova soseda in ga pošteno obdelala z vilami in kolom po glavi in po života.

Iz slovenskih naselbin

SMET ROJAKA V WORCESTER, N. Y.

Prosim za malo prostora v našem priljubljem listu "G. N." Imam sporočiti žalostno vest, da mi je mljuba smrt ugrabil ljubljenega moža in očeta, v petek dne 21. junija po kratki bolezni. Pokopali smo ga v ponedeljek dne 24. junija po katoliškem obredu s sv. mašo na pokopališču sv. Jožefa v Worcester, N. Y.

Tem potom se s hčerko in svakom priščno zahvaljujemo sosedom in prijateljem za pomoč v bolezní rajnega moža in očeta, ki so nam stali ob strani v tem kritičnem času. Najlepša hvala družinam G. Golja, Paulič, Mravlja, Dedek in Paulin, ki so bili navzoči v

Peter Zgaga

4. julij je že za nami. Pred dvema tednoma je bilo třeba v New Jersey zakuriti v peči, in ni tega mesec dni, ko je prineslo k nam nekaj snežink iz severnega New Yorka. Navzlic temu smo pa že sredi poletja, in dan se je že skrajšal.

Zadnji uri umirajočega. Iskrena hvala družinam za cvetlice in darove za sv. maše, imena slede: Družina F. Paulič, Mr. J. Golja, Mr. J. Mravlja Jr., Mr. E. Dedek, Mr. F. Bus, Mr. J. Ivančič, Mr. T. Keržič, Mr. J. Štrukel.

Lepa hvala vsem, ki so ga prišli kropiti na mrtvaškem odru in vsem, ki so ga spremlili k večnemu počitku. Če nismo katerega z imenom imenovali, vas prosimo, da nam blagovolite oprostiti. Izrekamo še enkrat vsem skupaj: najlepša hvala! Zahtujoči ostali: Rosa Martinčič, žena; Rosa, omož. Grosshči; Hans Gross, svak, in Betty Gross vnukinja.

Tebi, dragi nepozabljeni mož in očec, kličem: počivaj v miru in naj ti bo lahka ameriška gruda! Rose Martinčič, Worcester, N. Y.

SMRTNA KOSA

4. julija ob 2 uri zjutraj je umrla v Beth Moses bolnišnici v Brooklyn, N. Y., dobroznana rojakinja Terezija Kowach v starosti 53. letih. Doma je bila iz Begenj p. Lescah na Gorenjskem. Tukaj zapuščala dva žalujoca sina in enega brata. V stari domovini pa enega sina in dve sestri. Naj ji bode lahka tuja gruda. Prizadetim pa naše sožalje.

Njeno truplo leži v pogrebem zavodu Geis na Catalpa Ave., Ridgewood, L. I. Pogreb bo v ponedeljek, 8. julija ob 9. dopoldne iz St. Mathias cerkve na Catalpa Ave., na pokopališču sv. Trojice.

40-LETNO PREISKUŠNJO

IMA

JUGOSLOVANSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

ELY, MINNESOTA

KI IMA

22,000 članov in dva milijona

in pol dolarjev premoženja.

Organizacija je zanesljiva, nepristranska in zelo priporočljiva zavarovalnica. Zavarujte se in svoje otroke pri Jugoslovanski kat. jednoti, ki vam nudi poljubno zavarovanje proti bolezní, nesrečam in smrti

Ako je društvo JSKJ v vaši naselbini, vprašajte krajevnega tajnika za pojasnila, če ne, pišite na glavni urad, Ely, Minnesota.

Že lezemo počasi nazaj proti zimi, iz katere smo se komaj izkopalí.

Prihodnji praznik bo Delavski praznik v začetku septembra.

Gozdovi se bodo pozlatili, kmalu po tistem se bodo pa krasne razcvetele, mož bo zakipel v sodih, in začeli bomo šteti, koliko dni je še do Božiča.

Kako naglo, kako bliskovito naglo gre vse to.

Ko mi je bilo petnajst ali šestnajst let, nisem in nisem mogel dočakati, da me bodo poklicali na nabor.

Zdi se mi, da je bilo eno takratno leto daljše, kot je sedanjih deset.

Najhuje je poslušati hinavsko tolažbo: - Saj si v najboljših letih!

Mogoče take besede ženski zaležejo, moškemu nikdar.

Zenske so trdovratne in hrabre: nočejo se in nočejo postarati.

Najbrž računajo leta od prvega poljuba, ki so ga dobile od moškega in ne štejejo noči, ki so jih prespale.

Marsikateri človek ni za nobeno rabo, pa je navzlic temu vsega zmožen.

Neki modrijan je rekel: - Rad bi kupil človeka za toliko, kolikor je vreden, in ga prodal za toliko, kolikor misli, da je vreden.

- Veš, je rekla žena svojemu možu, - v loterijo bom stavila. In če bom zadela, bom kupila novo karo.

- Kaj če pa ne boš zadela - je hotel vedeti mož.

- No, če ne bom zadela, mi boš pa ti karo kupil.

Povedali so mi, da v New Yorku že grozdje prodajajo. Majceno in drobceno čaka na štantih odreženja.

Kupi ga le malokdo, ker ga - že vsaj v New Yorku, - ljudje ne prejšajo več.

Postali so namreč silno izbirčni.

Newyorčanu se dandanes zdi že kar preveč dati dolar za galono dve leti starega, pod državno kontrolo iz najboljšega grozdja napravljene vina.

Ni pa tega niti deset let, ko so z veseljem plačevali galono rozina, paradajzoveca in pesovca po tri ali štiri dolarje.

Prejšnji teden me je obiskal prijatelj Matija iz Little Falls.

Ko se je vozil po Broadwayu, so ljudje kar zijali v njegov šestnajsteilnderski, po naročilu zgrajeni Rolls Royce.

Dvesto petdeset milj je prevozil v malo manj kot petih urah.

Za to razdaljo je potreboval približno dvajset galon gazolina, sedem kvartov olja, dva pajnta škotskega žganja in pol galone vina.

Odkar sem ga zadnjič videl, se je zredil za kakšnih dvajset funtov.

- Veš, - mi je pojasnil, - to je od tega, ker v miru živim in se nikdar ne razburjam. Ljudje me kar božajo. Poglej, saj sem od samega božanja že skoro plešast.

Namenjen je bil v pennsylvansko mesto Bethlehem, pa je raje par dni ostal v newyorškem Babilonu.

Vsem tistim, ki me prijazno vabijo, da bi prišel k njim za nekaj dni na počitnice, se iskreno zahvalim.

Volja je dobra, telo pa še vedno za nič.

DARILNE POSILJATVE
v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

100 DIN.	---	\$ 2.30
200 DIN.	---	\$ 4.40
300 DIN.	---	\$ 6.50
400 DIN.	---	\$ 8.50
500 DIN.	---	\$ 10.25
1000 DIN.	---	\$ 20.-
2000 DIN.	---	\$ 39.-

V DINARJIH

100 LIR.	---	\$ 1.30
200 LIR.	---	\$ 2.50
300 LIR.	---	\$ 3.75
400 LIR.	---	\$ 5.-
500 LIR.	---	\$ 6.25
1000 LIR.	---	\$ 12.50

V LIRA H

Ker zaradi položaja v Evropi parniki nereditno vozijo, tudi za izplačila denarnih pošiljatev vzame več časa. Zato pa onim, ki žele, da je denar naglo izplačan, priporočamo, da ga pošljejo po CABLE ORDER, za kar je treba posebej plačati \$1.-

Vaših računov v Evropi ni mogoče v Jugoslavijo in Italijo izplačati denarje v DOLARJIH, temveč samo v dinarjih oz. lirah. Šilo valja tudi za vse druge evropske države.

SLOVENC PUBLISHING CO.
115 West 18th Street, New York

Kratka Dnevna Zgodba

MARIJA KMETOVA:

Em a (Nadaljevanje.)

Em a odkima z vso močjo, a potem jo premaga jok, da vztrepeče po vsem telesu, se skloni in poljubni roko učiteljici. Potem pa se okrene in odhiti skozi vrata in po stopnicah, da učiteljica obstane vsa osupla in ji je hudo pri srcu. Sponmi se na Ema, ko je bila še v prvem razredu, kako je jokala pri vsaki besedi, kako je bila plašna, zbegana, in je zakričala kakor v grozi, če ji je kdo dejal, da bo zaprta. In potem od leta do leta, vedno preplašena boječa, vedno z istim smešljajem krog ustnic, ki te je zbudel kakor z nožem. Nikoli ni bila razposajena in ni marala součenk.

In nekoč je zapisala v šolsko nalogo: "Jaz bi bila rada mati. Imela bi devet otrok. Mož bi delal jaz pa bi se izprehajala. Skrbela bi, da bi se dobro poročile moje hčere." To je bila vsa naloga. Lani je bilo to in učiteljica je vedela že takrat, da to dekletce, drobno, blede in preplašeno, ni staro enajst, ampak dvanaest let in še več.

Vsa zbegana priteče Ema na cesto. "Kam bi — po kateri ulici? Domov ne pojdem — od tam me pošljejo v zavod." Pa se okrene in odhiti po široki cesti, ki leži vsa prešerna in je polna hude, umrle burje. Ema se drži hiš in gre tik ob njih. Zdaj pa zdaj ji zapre burja sapo, da obstane in globoko zavzdihne. Kakor je bila Ema prej topa, je zdaj polno nemira v njej. "Grep.

kamor je, le v zavod, v zavod na." Lačna je; zebe jo. Tenko krilo-frota v burji in trepeče kakor metalji. V glavi ji je čudno vroče, po hrbtu jo pretresa mravz prav do kosti. Oči jo pečejo, a pusti, ti drobni prstki so tenko modri in otrpli, kakor bi bili lešeni. Mračji se že; tranvaj drevi mimo nje in bulji vanjo velike, skeletne oč. Po cerkvah zazvonijo zvonovi, kakor bi se igrala z njimi. Ljudje hitijo mimo, nihče je ne pogleda. Ema gre dalje, gre in gre in tranvaj ne srečuje več. Ljudje je manj in manj. Zdaj zavije s ceste v stransko ulico. Temna je, črno mrka in votla kakor predor. Tu je manj burje; svetiljke mežikajo vse preplašene in steklo trepeče krog njih, kakor bi zrljo v pošasti. Ema hiti bolj in bolj. "V zavod ne, ne v zavod!" ji brni po ašesih. Kaj vse je slišala od otrok v zavodu, da jedo po kletih, da vstajajo ondi že zgodaj, ko je tema, da hodijo spat še pri solnceu in so zaprti v temnih sobah. Da se morajo učiti, učiti in le učiti in rihoditi na izprehode kar v procesijah, v čudno nerodnih, dolgih, nesnenfljenih oblekah. Vse take besede jo plašijo bolj in bolj in zdi se ji, kakor da hodi črni, ogronni, hudobni zavod za njo in jo bo objel in jo zadržal še vso živo, mlado. In sama ne ve, kako in kdaj — pred njo je predor, skozi katerega drži pot v kot, v temo, da je nihče ne vidi. Od mraza in gladu drgeče, da ji sklepečejo zobje in ji je v glavi vse prazno, velikansko, kakor bi to ne bila njena glava, ampak neznanška votla kroglja. Ne-ka toža leze in leze nanjo, vanjo, skozi in skozi in jo zavije v noč. Nagne glavo in omedli. Ko odpre oči je vse tiho krog nje, ena sama svetiljka se blešči v dalji in pred njo zija predor kakor velikanska cev. Ema se prestopi, opotekaje, napravi dva, tri korake in se nasloni ob zaboj v predoru. Pri- ne za pokrov, poizkuša ga odpreti — in glej — nekdo prihaja s počasnimi koraki. Ema ne mara, da bi jo kdo videl, pridvigne pokrov in zleze v zaboj za delavsko orodje. Še ta misel ji šine v glavo, kako je to, da zaboj ni zaklenjen, a potem ne ve ničesar več, dokler se ne prebudi in se začudena ozre okrog sebe.

Take skrbi mi delaš! O, le čakaj, saj mi pojdeš kmalu izpred oči; zasliši mačeho in jo zagleda kraj sebe. Ema plane pokoncu, a v prsih jo zaskeli, da se nasloni na klop, kjer je ležala na policijski postaji; in ne more do besede.

"Kod si se potepala? Zakaj nas mučiš vse skupaj in nam delaš sramoto? Ale, z menoj, domov!"

Mačeha jo vzdigne in jo trdo postavi na tla. Ema se zavrti v glavi, da omahne, a potem leže nekaj vanjo kakor kamen; vse ji je vseeno, ničesar ne čuti in tudi zavod ji ni več strašilo. Mirno gre z mačeho domov, mirno sedi doma v kotu; tiho je in ne odgovarja na nobeno vprašanje. V noči spi kakor mrtva in s jutraj gre s mačeho, ki jo odvede v zavod poboljšavnico.

In zdaj je Ema že pol leta v poboljšavnici.

Ni tako, kakor si je bila mislila, da bo... Ah, vendar, nekaj je, da se ji zdi, kakor bi bila krog in krog obdana z verigami. Vse kretnje, vse sto-

pinje so štete, še celo pogledi ne smejo biti taki, kakršne bi rada Ema. In besedel. Te so izamerjane in odmerjene na centintetre; tako se zdi Ema. In tisti prosti čas, tisto igranje po dvorišču, kaj je to? Ko se pa razpredajo pogledi nadzorovateljic od hipa do hipa od vsake kretnje, ko ni prostosti za svoboden vzklik, za skok, za veselo besedo! Vsa ta polikava, strogo nagubana obleka; ta beli ovrtnik, trdo, gladko počesani lasje — vse to ji je muka, ji je, kakor bi nosila železno srajco. In v šoli; to ni šola, to je ječa zanjo. Vse tako strogo, umarjeno, odmerjeno, da se komaj upa prosto zavzdihnuti. In če zaselesti zvezek, če zaškriplje klop — že je tu oster pogled, rezka beseda, ukor. In ta snaga, čistota — to ni za Ema. Saj si ne upa umazati prsta, ne pomečkati krila. V mehkih copatah hodi z gojenkami po dolgih hodnikih, kakor bi ne bila živo bitje, ampak le senca. S tihiimi koraki prihaja v sobe, s tihiimi opreznimi koraki stopa po stopnicah na vrt, s tihiimi besedami speče gojenkam. Ema komaj, da se upa namehnuti, že je vsa zbegana in se boji.

V nedeljo je poklicana v govorilnico. Vesela je: kdo ne bi bil? In ko pride v sobo, zagleda svojo prejšnjo učiteljico. Zdrzne se, sree ji zadržati, da misli, da ji bo skočilo iz prsi. Že hoče pristopiti, iztegniti roke in objeti gospodično — ali ne — tu je nadzorovateljica, ki jo gleda z ostrimi pogledi. Kako bi, kako bi Ema do prostega vzklika, kako do lepe besede? Roke ji omahnejo, beseda zastane v grlu, le oči, oči govoriijo. Tudi učiteljica zastane beseda kakor prikovana. Ali potem seže v roke Ema in jo pogleda po lasih. Čisto tiho jo vpraša:

"Kako je, Ema?"

Ema jo gleda, gleda in ne reče ničesar. Tako je Ema, kakor bi se vse vrtelo krog nje. Rada bi povedala gospodični, da ji je hudo, hudo, da ji je grozno in ne more tukaj ostati več. Da naj jo vzame s seboj v svet — zakaj tukaj ni sveta, ni življenja, tu je smrt in ječa. Vse to hoče povedati, vse to govori iz njenih oči, a iz ust ni besede.

"Ti je dobro, Ema?"

"Dobro," šepne Ema in se ozre na nadzorovateljico. Ta se smehlja, a v smehljaju je beseda, ki pove, da se Ema ne vede pravilno. Ema čuti, da jo peče v glavi, mučno ji je. Rada bi izginila.

"Ali si pridna?"

"Tako, tako," odgovori nadzorovateljica, "bo že. Sicer ni, kakršna bi morala biti. In pisavo ima zelo grdo. Vse v pakah."

Učiteljica začuti, da gre to tudi nanjo in nehote se ji zazdi, da je tudi ona kakor zvezana v tej sobi.

"Ema, še bom prišla."

"Oh, da," zasepeče Ema in pogleda v silnem hotanju.

"Le potrpi, vse bo še dobro."

Ema pokima, močno stisne roko gospodični in ta začuti vse silno bol otroka, ki trpi — trpi in v zakaj.

Nadzornica je že nestrpna in pravi:

"Poslovi se lepe, Ema, čas je. Morate, oprostiti," se obrne proti učiteljici. "V našem savodu so strogi predpisi, zakaj gojenke so tu, za katere

Nadaljevanje na 4. strani.

Novi gospodar rdeče armade.

Simeon Timošenko, naslednik maršala Vorosilova v moskovskem ljudskem komisariatu za deželno obrambo, je v tuzemstvu skoraj nepoznan, toda v Rusiji ga dobro poznajo. Poznajo ga od 27. aprila 1918, ko je, kot poročnik carske armade pri Batajsku na jugu Rusije premagal nemške čete, ki so bile vdrle v Ukrajino. To je bilo njegovo osebno junško dejanje, ki ga je proslavilo zlasti pri poveljniki trdnjave Garcin pri Vorosilova in pri političnem komisarju južne rdeče armade, pri Stalinu.

Timošenko je Ukrajinec. Med 100 vodilnimi osebnostmi v Krenlju je najmanj polovica takih, ki niso Rusi, ampak pripadajo drugim narodnostim, ki tvorijo sovjetsko federacijo, in so Kavkazijci, Georgijci, Ukrajinci, Belorusi, Poljaki, Kirgizi itd. Tako je Stalin Georgijec, Mikojan in Tevosijan sta Armenca, Beria, načelnik GPU, dalje načelnik generalnega štaba Stern in Timošenko so Ukrajinci, justični minister Višinski, dalje Manjški, teoretik III internacionale, in večina oseb diplomatske službe so Belorusi iz Minska in Smolenska.

Timošenko je doma iz vasi blizu Kijeva. Je sin srednje premožne kmečke hiše, je učitelj in je nekaj let poučeval na deželi. Leta 1914 je postal vojak, in je kmalu dosegel višje stopnje, ker se je izkazal s svojo vojaško darovitostjo. V državljanski vojni se je odlično izkazal, in ker je imel tudi dosti smisla za politično realnost, se je spretno pridružil Stalinu in Vorosilovu. Ko sta se ta dva — zlasti še po Ljeningovi smrti — zmeraj bolj povzpenjala, se je Timošenko z njima vred dvigal. Leta 1924 je postal divizijski poveljnik, (ker je bil ostal v vojaškem stanu) in zaupni sodruknik Vorosilova na čelu armade. Maršal ga je poslal na novoustanovljeno vojaško akademijo generalnega štaba. Timošenko je čez leto nato odšel iz te šole z najodličnejšimi spričevali, saj je vse izpizne vprajno opravil. Preuredil je najprej kijevski, nato pa smolenski armadni zbor. V marcu 1939 so ga na vserskem komunističnem kongresu izvolili v osrednji odbor boljševiske stranke.

NA KOKOŠJI FARMI

potrebujem za pomoč moža z ženo. Plača po dogovoru. Stanovanje in hrana na farmi. — Zglasite se ali pa pišite na: Mr. ALBETSEN, 4335 — 40th Street, Long Island City, L. I., N. Y. (2x)

SEKURITETA ZA SLOVENSKE FOTOGRAFSE PLOŠČE — PRITE SI ČASIK. J. MARSHALL, INC. 600 W. 43 Street New York

V septembru istega leta je že bil na četu onih čet, ki so vdrle v vzhodno pokrajino Poljske, in so jih zavzele. Čez nekaj mesecev nato ga je Stalin poslal v Leningrad, odkoder naj bi se bolj uspešno bojeval ob finski meji. V poslednjih mesecih finsko-ruskega spora je bil Timošenko vrhovni poveljnik ondotnih ruskih čet. Tu si je pridobil novih zaslug in je začela zvezda Vorosilova pohajati. V Krenlju so menili: "Če bi bil spočetka Timošenko na finskem bojišču, bi se bila ta pustolovščina hitreje in bolj uspešno končala." Drugi so odvrnili: "Zdaj smo potrebni poizkušenelega organizatorja, takega, ki je več vojaščine in bo našo armado zares postavil na noge." In tako je Timošenko stopil v vlado.

Glede na politiko je jako zmeren, je človek, ki v tej panogi ne pozna častihlepja. Zatorej tudi ni prišel med koleste "čistk" manevr je celo zasledal mestel tistih, ki jih je "čistka" prizadejala. Stalin mu zvesto zaupa in to s pravico, zakaj ta bivši ukrajinski učitelj je tudi njemu ostal zveč 22 let brez pridržka.

"Šesta kolona"

Ugledni švicarski list "Neue Züricher Zeitung" piše: Šesta kolona sestoji iz padalcev, ki priskačejo iz kraljevstva govoric. Nenadno stoji pred teboj, bulijo z nagubanim čelom vate in postavljajo stereotipno vprašanje: "Ali že več najnovejše?"

Tvoja bledeca, tvoj strah — kajti najnovejše more biti vedno le nova strahota — tvoj jecljavi "ne" so jim v zadoščanje v sadistično zabavo. Pa sejo se nad tvojo prestrašeno negotovostjo. Morda te potrepajo očetrovsko po rami in vele: "Tako hudo pa še ni — bil je taj letalec, ki je v bližini odvrigel nekoliko bomb in ubil tri igrajoče se otroke. Seveda je bilo naključje, toda mavzile ternu je obžalovanja vredno."

In da bi svoje obžalovanje vidno pokazali, dvignejo rame, ter odidejo po prstih, da bi ne motili tvoje žalosti, tvoje preunjenosti.

Še isti večer čuješ v gostilni — ker se hočeš raztresti s kozarcem vina — da sta bila dva tuja letalca in da so bombe poleg šestih se igrajočih otrok raztrgale še enajst žensk in starcev.

Naslednji dan je nastalo iz dveh letal celo brodogve, ki je zatentnilo nebo in kosedno vas razbilo v razvaline. Niti kamen ni ostal na kamnu.

Vse pripravljajoča govoreca dospe končno oblastim do ušes. Uradno potem sporočijo, da so odvrgli pri vasi tej in tej bombo, ki je k sreči poškodovala samo neki električni vod. Smrt

Za gospodinje

Kuharske Knjige...

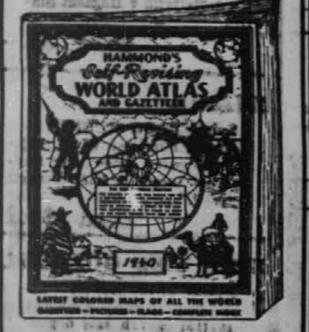
Slovenske žene so splošno znane kot dobre kuharice. Vsakdanjo hrano znajo pripraviti okusno in spretno brez posebnih kuharskih navodil. Naša slovenska kuha je nekaj posebnega, ker je vzeta iz vseh narodnosti, katere so postavljale nekdanjo Avstrijo. Ni rečeno, da mora dobra kuha biti ravno draga, pridenite kakšne malenkostne stvari, kot te ali one zelenjave ali dišave in napravite posebno tečno, okusno jed.

V knjigarni "Glas Naroda" imamo sledeče kuharske knjige, ki bi Vas morda zanimale:

- LJUDSKA KUCHARICA**
Najnovejša zbirka navodil za kuhinjo in dom.
Cena 50c
- SLOVENSKA KUCHARICA**
Najpopolnejša izdaja -- 728 strani.
Cena \$5.
- KUCHARICA**
965 navodil, 255 strani.
broširana \$1.25...
vezana \$1.50
- KNJIGARNA "GLAS NARODA"**
216 WEST 18th STREET NEW YORK

IMATE ZE TA PRIROČNI ATLAS?

V teh kritičnih časih je vsakemu čitatelju dnevni vestnik potreben ta priročni ATLAS, ki ga posilje naša valilna naročnica po najnižji ceni. — Naročite ga še danes!

Velikost 9 1/2 x 14 1/2 inčev
46 velikih strani;
32 barvnih zemljevidov tujih držav in 9 zemljevidov Zdr. držav in sestav vodilnih držav;
46 svetovnih slik popolnoma označenih;
Zanimivi svetovni dogodki.
Najboljši zemljevid kaže cel svet in tudi:
RAZDELITEV POLJSKE MED NEMČIJO IN RUSIJO
ITALIJSKO OSVOJITEV ALBANIJE
PRIKLJUČITEV ČEROSLOVŠKE K NEMČIJI
NOVA FINSKO-RUSKA MEJA

Cena 25 centov
Poplajte svoto v znakih po 3 cent. oz. po 2 centa.

Posebnost:
HAMMONDOV ZEMLJEVID, KI SAM SEBE POPRAVIJA
KOPON, ki ga čisto s stisnol in to ga popolnito in poplote k naključju stanjivnja. Vam daje pravico, da obito dodatno zemljevide s kovalni načini vobkujših se držav, kakor bodo grunadene po sedanjih vojni.

Naročite Atlas pri:
"GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

V stoterih slovenskih domovih boste našli to knjigo umetniških slik. Naročite jo še vi.

"Naši Kraji"

Slike iz vseh delov Slovenije in vemo, da boste zadovoljni.

Zbinka 87 fotografij v bakrotiaku na dobrem papirju vas stane —

\$1.

Knjigarna "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET, NEW YORK

SKRIVNOSTNI STUDENEC

Roman: Spisal P. Keller. — Poslovenil I. D.

5

"Jaz Katrice Bogatec nisem umoril. Prepeti pa sem jo hotel, ker se je obešala vojakom okrog vratu; zato sem jo tudi hotel prest: eči. Toda bila je urneja ko jaz. Ni je bilo. Jezen sem bil tako zelo, da sem segel po steklenici in se napil. Več ne vem. Če naj bom obsojen, tedaj prosim, ne obsodite me v ječo, kar bi bilo zame hušje ko smrt. Smrti pa se ne bojim. Moja dobra znanca z bojnih poljan."

Porotniki so odšli v posvet. Sodni sluga je zaprl za njimi vrata. V posvetovalnici je postavil pred porotnike pivo, sekterno vodo, obloženih kruhov, cigar in cigaret. To je bil njegov postranski zaslužek.

Porotniki so najprej zajutrkovali, medtem ko so čakali zunaj na njihov izrek nesrečni človek in sodniki; nato so izvolili, kakor prejše dni, graščaka Stareta za predsednika. Graščak pa je izvolitev odločno odklonil. Bil je edini izmed dvanajstih porotnikov, ki je glasoval za to, da je obtožene nedolžen.

Štefan Colnar je bil obsojen na dvanajst let ječe in na deset let izgube časti.

Med pričami je smrtnobleda sedela gospa Anna Colnarjeva. Pričala je bila za svojega moža, češ, da on takega dejanja ni zmožen. Toda niso jo zaprilegli.

Ko je bila sodba izrečena, je Štefan Colnar na glas zaklical:

"Ana, ti edina si pričala resnico. Jaz tega nisem storil. Odpusti mi, kar sem ti prizadejal hudega!"

Nato se je mirno dal odpeljati, ne da bi ženo, ki je obupno iztegovala proti njemu roče, le enkrat še pogledal.

OSAMLJENA.

Prešlo je deset dni po sodbi. Gospodinja Ana je sedela pri mizi, oblečena je bila v črno obleko. Nikoli več se ni nameravala obleči v svetlo. Na klopi pri steni je ležal sin Karel. Ležal je tiho, z odprtimi, steklenimi očmi, kakor človek, ki je pravkar umrl. Ušel je bil iz gimnazija.

Zena je držala v roki pismo. Pismo ni imelo ne nadpisa, ne podpisa.

"Niso me obsodili na smrt, kakor sem želel. Imeti me hočejo zaprtega dvanajst let; toda v kratkem mi bo milost naklonila smrt. Tedaj mislite na to, da sem zopet prost. To-le pismo je prvo in zadnje, ki vama ga pišem. Nimam vama več kaj povedati. Imejta me za mrtvega. Kakšna škoda, da je zadela krogla v vojni le mojo levo ramo. Samo pol pedi ra dešno bi bila morala iti, v srce; potem bi nam bilo vse to prihranjeno. Eno prošnjo imam še: grunta nikar ne prodajajta. Vajino življenje bo sicer težko, ker so vsi ljudje proti meni. Kakor prihujeni so stali tam v porotni dvorani. Toda grunta ne prodajajta! Stoletja so živeli Colnarjevi nanjem, sanji cenjeni ljudje. Karel naj ga zopet spravi v dobro ime. Ostané naj v šoli, da bo izobražen in si pridobil ugled.

"To je moj testament. — Poljubljaj mi, draga Ana pridne roke in objokane oči. Če bom mogel še moliti, ne vem. Previdnost naj bi bila vodila kroglo malo bolj proti desni strani. Če pa še najdem kdaj pot domov k Bogu, potem ž njim bom o ničemer drugem govoril, kakor o svoji zvesti ženi o svojem vrlém sinu in o svojem ljubem gruntu.

"Ostanita zdrava. Pisati mi ni treba. Mrtvih ne smeš buditi. In vidva mislita vedno nato, da sem mrtev."

Tako je bilo napisano v pismu. Prišlo je včeraj. Od tega trenutka dalje sta mati in sin komaj izpregovorila — jedla nista nič.

Leno je zavijal veter zunaj okrog oglov. Pes na verigi je cvilil. Tedaj je Karel vstal. Bil je lep, močan dečko sedemnajstih let. Mati se ni ganila. Vedela je, da je odšel sedaj iz hiše, izpuščaj psa. Fant ni mogel gledati, da bi se mučila kaka žival.

"Kaj je zalajal pes kar naenkrat tako glasno? To ni bilo veselje nad tem, da ga je izpustil.

Fant se je vrnil v hišo.

"Mati, ali veš, kdo je zločinec?"

"Mati ga je strno gledala.

"Naš sosed Mcden."

"Ali je zalajal pes nad njim?"

"Stal je ob plotu in je gledal na naš studeneč — sedaj v temi."

"Pričal je proti očeta."

"S tem lumpom Jerasom, je rekel, sta opazovala, kako je preganjal oče Katrico. Da pa se potem ni več brigal za to reč, ker je v sovraštvu z nami."

Zopet je začel lajati pes, nato pa se je kmalu ponaril.

"Učitelj prihaja," je rekel sin.

"Kako veš to?"

"Čutim. Ali mu bova odprla?"

Mati je prikimala.

"Dobro misli o nas. Odpri vrata."

Bil je res stari učitelj. Brez besede je segel obema v roke. Najprej so molčali vsi, trle so jih prav hude skrbi. Nato je starček izpregovoril.

"Prišel sem — če me kdaj utegnita kaj potrebovati."

Fant je skočil kvišku.

"Gospod učitelj, le eno naj vas vprašam; ali imate mojega očeta za krivega?"

"Bog sam ve, kaj ej res."

"Če nimate povedati nič drugega, gospod učitelj, potem je najbolje, da zope: odideta."

Mati ga je poverila, fant pa le kljuboval. Tedaj je starček prijazno rekel:

"Nekaj ti porečem, mlada vihra, ti. Colnarji imate vročo kri. To ni kaj prida. Če bi bil sedel med porotniki, bi bil krivdo ravnotako zanikal, kakor jo je zanikal gospod graščak."

Fant se je vnel; tudi materine oči so se široko odprle in roke so ji rahlo trepetale.

(Nadaljevanje prihodnj.)

Razne vesti.

KAJ JE ŠVICARSKI LIST LETA 1883 NAPISAL O TORPEDU.

Jako zanimivo in proroško je to, kar je švicarski list "Nidwaldner Volksblatt" dne 1. decembra 1883 napisal o torpedu in njegovem učinku. Zdaj ko je res prišlo do tega, česar se je člankar bal, preberimo še enkrat, kaj je takrat napisal: "Torpedo se sproži. Torpedi so peklenški stroji, ki jih pogrežajo v vodo v rekah in na morskih in jezerskih bregovih. Iz teh pogubonosnih pločevinastih škatelj se dviga žica kvišku, in čim se tjaja pripelje kaka ladja in se le malo dotakne tiste žice, tedaj počí, voda silno zašumi in nesrečna ladja se razleti na tisoč koscev. To je torpedo.

Pa beremo v časnikih tole: Nemška vlada je dovolila kapitanu Hasenkierverju dopust, da bi na Kitajskem ondotno kitajške častnike poučeval, kako je treba ravnati s torpedi. Potem takem se dozdeva, če se bodo Francozi začeli vojskovati s Kitajci, tedaj jih bodo Kitajci v kitajskih vodah pozdravili s torpedi. Saj ni kaj reči o prijateljskem postopanju, ki ga Nemčija s tem izkazuje Franciji, a le nekaj jih pripomniti: Lejte, to je zdaj tista, tolikanj slavljena omika, to je civilizacija, to kultura in prosvetljenje, ki jo mi, Evropejci, omim divjim barbarom prinašamo, takšno kulturo — peklenške stroje, torpede!

Z LETALOM IZPRED OBLIČJA SMRTI.

Francoški listi so polni neverjetnih, toda resničnih prigod ki jih doživljajo posamezniki v tej čudni vojni, ki je postavila na glavo do-edaj veljavna načela in pravila vojaške taktike in strategije.

Francoški lovec tipa "Devoitine", ki je v boju z nasprotnikom izstrelil vse svoje gorivo, se je moral spustiti na zemljo. Pilotu je bil kraj popolnoma neznan in ni vedel niti tega, da-li je pristal za lastno ali za sovražno bojno črto. Ne daleč od kraja pristanka je letalec zagledal velikanski kozolec, ter se je s poslednjimi kapljicami bencina privlekel z letalom v zavetje. Pokril ga je kolikor mogoče s slam in senom, nato pa je odšel v bližino vas, da bi poizvedel, kje je in da-li je rešitev letala možna.

V bližnji vasi, kamor se je približal z vso opreznostjo, je našel še nekoliko prebivalcev, ki pa so mu njno svetovrški naj se skrivje, ker so skozi vas pred kratkim zdirjale motorizirane čete sovražnika. Letalec je pobral na tleh ležečo angleško puško in raztreseno municijo, ter odšel v smeri, kamor so se oddaljili sovražniki. Vsa pot je bila posejana z ostanki ki označujejo pot umikajoče se vojske. K sreči je odkril v nekem skednju star avto, ki pa je bil neuporaben. Po podrobnejšem preiskovanju se je izkazalo, da je okvara samo malenkostna in letalec, kot izmeten mehanik je kaj kmalu popravil vozilo. V skednju je našel tudi posodo bencina, narkar se je takoj odpravil s popravljanim vozom v smeri, ki so mu jo kazali sledovi umikajočih se angleških čet.

Po polurni brzji vožnji je zagledal v daljavi, da je cesta zasedena in zagrajena. Izstopil je in se po trebuhu plazil v bližino pregrade. Ko je čul znane francoske glasove, je poklical vojake. Prišli so in ga zgrebali. Strogo so ga zasliševali, nato pa so ga odvedli pred častnika. Ta je ugotovil, da ne gre za sovražnega padalca, marveč za francoskega letalca in je storil vse potrebno, da se reši dragoceno letalo. Takoj je dal na razpolago tovorni avto z dovoljno količino bencina, dodal letalcu nekoliko vojakov v pomoč in z navodilom naj moža takoj takoj ubijete, ako bi se vključ vsemu izkazalo, da je padalec. Treba je bilo rešiti letalo še pred dnevnim svitom, kajti kesneje bi ga sovražnik gotovo odkril.

KAKO JE BIL POTOPLJEN "BLUECHER."

Skoro mesec dni po zasedbi Norveške objavljajo nemški listi nekatere zanimive podrobnosti o potopitvi nemške križarke "Bluecher" ki se je pogreznila na dno morja v Oslo fjordu 9. aprila.

"Bluecher" je pripadal skupini križark, torpedovk in manjših ladij, ki so bile pod poveljstvom admirala Kuntmetza. Vojne ladje so morale mimo trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

"Bluecher" je odgovarjal na norveški ogenj in njegovim topovom se je tudi deloma posrečilo, da so prisilili nekatere baterije k molku. S tem je bila odprta pot za nadaljne nemške ladje, ki so vdrle in fjord. Kljub temu pa je nemško križarko zadelo več izstrelkov iz norveških topov. Na zgornjem krovu je nastal požar, za prvim še več drugih, ki jih posadka ni mogla pogasiti. Kmalu nato je dobil "Bluecher" še več zadetkov od norveških torpedovk. Ladja ni bila več zmožna manevrirati. Voda, ki je vdimala vanjo, je zmrzala in kmalu je izginila pod vodo. Preden se je to zgodilo, jo je moštvo zapustilo. Kmalu po potopitvi "Bluecherja" je norveška metropola Oslo padla. Ko se je ladja potapljala, so Nemci na bregu prepevali svojo pesem:

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

"Bluecher" je odgovarjal na norveški ogenj in njegovim topovom se je tudi deloma posrečilo, da so prisilili nekatere baterije k molku. S tem je bila odprta pot za nadaljne nemške ladje, ki so vdrle in fjord. Kljub temu pa je nemško križarko zadelo več izstrelkov iz norveških topov. Na zgornjem krovu je nastal požar, za prvim še več drugih, ki jih posadka ni mogla pogasiti. Kmalu nato je dobil "Bluecher" še več zadetkov od norveških torpedovk. Ladja ni bila več zmožna manevrirati. Voda, ki je vdimala vanjo, je zmrzala in kmalu je izginila pod vodo. Preden se je to zgodilo, jo je moštvo zapustilo. Kmalu po potopitvi "Bluecherja" je norveška metropola Oslo padla. Ko se je ladja potapljala, so Nemci na bregu prepevali svojo pesem:

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

Trdnjave Oskarborg in tam je norveška obramba na razdaljo 500 m na sovražno ladjo otvorila hud topniški ogenj. Nabrežje je bilo zavito v meglo, z brega pa je bila nemška križarka Norvežanom dobro vidna.

Ema

Nadaljevanje s 3. strani.

intanko posebna navodila. Saj to niso otroci kakor drugi."

"Da, da — razumem," povzame učiteljica in najrajši bi se skregala z njo.

"Zbogom, Ema. Potrpi in pridna bodi."

Ema se nasmešne z onim trudnim izrazom, povesi glavo in se obrne.

"Pojdi," pravi nadzorovalateljica in gre za Ema. Prednica spremi učiteljico do vrat in je videti slabe volje in v očeh je brati želja, da bi učiteljica ne prihajala več v posete, da ne bo več sprejeta.

Večer je in gojenke se spravljajo v posteljo. Vse je tiho, kakor je bila lučka pod stropom. Ta gojenka šepne, ona se zahihita, a takoj utihne, ko pogleda nadzorovalateljico. Kakor na povelje se slajčijo gojenke, kakor na povelje ležejo in ntrmrajoče odgovarjajo.

"Na veke amen. Usmili se nas — Amen. — In večna luč na jim sveti. — Amen. — Usmili se na —"

Ema trhti kakor v mrzlici.

"Kako dolgo še?" premišlja. "Dve leti, so dejali. Zdaj bo kmalu čas. In potem konec? Ali bom prosta? O, prosta bom, moram biti! V šolo ne maram več. Za šiviljo? To ni zame. Da bi sedela, čepela noč in dan? Ne in ne. Jaz bi bila rada mati in bi imela otroke. Zares bi to rada. Lepo bi bilo. Lepe sobe bi imela. Ah — nič. Bog ve, kaj še bo. Čemu so me dali v ta zavod? Oh, ne — domov ne pojdem več!"

Misel prihaja za misljo; vsa je še otrpla in trdna.

"Ali tam zunaj je svet! Tja bom šla. Široke ceste, lepe obleke, lepi klobuki. Vse to bo moje. Šla bom, kar šla — kamor že — kmalu."

In prišel je dan.

Poslahi so po mačeho, pa je ni. In potem izpustijo Ema samo. Na smeh se drži Ema in hodi po cestah in ogleduje izložbe; dolgo, da je že včer. Bogato vrti življenje krog nje, luči se grohočejo na ves glas, in kočije so svetle. Mlad gospod se okrene postoj, in se nasmešne. Ema se zdrzne. Tudi ona se nasmešne. Gospod pristopi. "No, lepa gospodična, greš z menoj?"

Ema ne ve, kako bi. Pa se nasmešne še bolj in prikima. V hipu pride spomin kakor blisk. "Petnajst kron..." a že jo prime gospod za roko. Ema gre z gospodom.

Konec.

Nova zaloga...

in tudi nekaj novih knjig in pisateljev SLOVENSKE KNJIGE

CIGANKA
Povest o mladi ciganki, ki so jo hoteli prodati, pa je pobegnila.
cena 75c

DAMA S KAMELJAMI
Spisal ALEKSANDER DUMAS
Pisatelj sam pravi, da je knjiga uganka. Strmiš vanjo kot v zastor, ki zakriva oder, kjer se bo igral kos življenja. In v tem slavnem romanu se res igra velik kos zelo zanimivega življenja.
cena \$1.75

GROFOV JAGER
Spisal Albin Hrovatin.
Povest iz domačih hribov, ali povest o grofovem jageru Janezu Kresniku.
cena 75c

HUBERT
Spisal Paul Keller.
Roman iz lovskega življenja.
cena \$1.

JARA GOSPODA
Spisal JANKO KERSNIK
Lepše povesti, kot je Jara Gospoda, skoro ni mogoče najti.
cena \$1.

JARI JUNAKI
Spisal RADO MURNIK
Knjiga vsebuje 12 kratkih, smešnih povesti in bo vsakemu v veliko razvedrilo in zabavo.
cena \$1.

JERNAČ ZMAGOVAČ
Spisal sloviti poljski pisatelj HENRIK SIENKIEWICZ
Kakor vsi njegovi romani, je tudi ta zelo zanimiv.
cena \$1.

JUTRANJA ZVEZDA
Iz angleščine prevedel P. M. ČERNIGOJ
Roman se vrši v Egiptu in pisatelj prav zanimivo predstavlja zmagoslavje prave ljubezni nad velikimi ovirami in nevarnostmi.
cena \$1.

KRAJ UMIRA
Spisal JOŽKO JURAC
Mladi koroški Slovenec zelo jasno in zanimivo popisuje življenje kmetov in rudarjev.
cena \$1.

KAKOR HRASTI V VIHARJU
Spisal Strachwitz.
Zelo zanimiva povest iz domačega življenja.
cena 75c

MOJE ŽIVLJENJE
Spisal IVAN CANKAR
Najboljši slovenski pripovednik in pisatelj je Cankar, ki v tej knjigi pripoveduje marsikaj zanimivega iz svojega življenja.
cena 75c.

NA POLJU SLAVE
Spisal HENRIK SIENKIEWICZ
Pisatelj popisuje slavno zmago poljskega kralja Jana Sobieskega nad Turki pri Hotinu in s tem osvobojenje Poljske. S to zmago je bila končana turška sila, pod katero so toliko trpeli tudi slovenski kraji.
cena \$1.

OTROCI SOLNCA
Spisal IVAN PREGELJ
Poznani slovenski pisatelj popisuje čudovit svet med žarkostjo južnega solnca in senco hladne severne noči.
cena \$1.

ROJAKOM POROČAMO, DA NAROČIJO TE KNJIGE ŽE SEDAJ, KER ZALOGA JE OMEJENA IN ZARADI EVROPSKIH RAZMER JE TEŽKO DOBITI V TEM ČASU DOKLADOK.

ROKOVNJAČI IZPOD TRATE

Spisal Kazimir Przerwa-Tetmajer.
Zelo zanimiva povest o divjem lovcu Gronitovskem.
cena 75c

ROŠLIN in VERJANKO

Spisal JANKO KERSNIK
Kersnik, ki je poleg Josipa Jurčiča naš najboljši pripovedni pisatelj, v tem romanu popisuje življenje in dogodke na gradu Dvor v dolini Krke na Dolenjskem. Roman je zelo zanimiv od začetka do konca.
cena \$1.

SAMOSTANSKI LOVEC

Spisal L. Ganghofer.
Ganghoferja prištevajo med najboljšje sodobne pisatelje. — Samostanski lovec je najboljši mojstersko njegovo delo.
cena \$1.50

SODNIKOVI

Spisal JOSIP STRITAR
Starosta naših pisateljev in pravzaprav oče pravilne slovensčine v tem svojem romanu živo in zanimivo popisuje življenje na deželi.
cena \$1.75

SREČANJE Z NEPOZNANIM

Spisal MIRKO JAVORNIK
Pisatelj v knjigi pove isto, kot pove naslov: srečal se je z ljudmi, med katerimi so nekateri že mrtvi, drugi še živi. Njihova usoda je bila zanimiva, pri nekaterih tudi tragična. Pred vsem pa popisuje resnično življenje posameznih.
cena \$1.

V ZARJE VIDOVE

Spisal OTON ZUPANČIČ
Najboljši in še živči slovenski pesnik podaja s to zbirko zopet nekaj umotvorov. Pesmi so posvečene njegovi ženi Ani.
cena \$1.

V LIBLJSKI PUŠČAVI

Spisal A. Conan Doyle.
Zelo zanimiv roman, čegar dejanje se dogaja v Egiptu, v deželi bajnega Nila.
cena 50c

ZADNJI VAL

Spisal IVO ŠORLI
Poznani slovenski pisatelj nam v tej knjigi podaja zelo zanimive podatke o svojih doživljajih v Rogoški Slatini.
cena \$1.

ZNANCI

Spisal RADO MURNIK
Poznani humorist v tej knjigi kaže razne značaje ter knjigo sam označuje kot "Povesti in orisil."
cena \$1.25

ZIMA MED GOZDOVI

Spisal Pavel Keller.
V tem romanu Keller v svetlih barvah riše dogolke na kmetih in posebno v gozdovih.
cena \$1.25

ŽITO POGANJA

Spisal Rene Bazin.
Francoski roman zelo nepete vsebine.
cena 75c

ZADNJI MOHIKANEK

Spisal J. F. Cooper.
Dejanje se vrši v letu 1757, ko so še Indijanci kraljevali v lepi Mohawk dolini v kraju, ki obsega sedanji državi New York in Vermont.
cena \$1.

Naročite pri:

KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 W. 18th Street, New York, N. Y. Poštino plačamo mi.

19 40

SLOVENSKO AMERIKANSKI KOLEDAR

POVESTI... POUČNI PISIL... ZGODOVINA... ZNANSTVENE RAZPRAVE... NARAVOSLOVJE SPISI IZ SLOVENSKEGA ŽIVLJA... YAMORSKI... ITO.

Knjigarni Slovenski Publishing Company 216 W. 18th St., New York

KNJIGA, ki Vas bo zanimala!

Cena 50 centov

100 strani in slikami